

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 9/17
Люксембург, 31 януари 2017 г.

Решение по дело C-573/14
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

Молбата за убежище може да бъде отхвърлена, ако лицето, което търси убежище, е участвало в дейността на терористична мрежа

Не е необходимо лицето, което търси убежище, лично да е извършило терористични актове, да е подбудило към извършването на такива актове или да е участвало в него

През 2006 г. г-н Mostafa Lounani, марокански гражданин, е осъден от Tribunal correctionnel de Bruxelles (Наказателен съд Брюксел, Белгия) на шест години лишаване от свобода за участие, като член на ръководството, в дейността на терористична група, а именно белгийското подразделение на „Мароканска ислямска бойна група“ (МИБГ), както и за участие в организирана престъпна група, за съставяне и ползване на неистински документи и за незаконно пребиваване. Този съд приема г-н Lounani за виновен по-специално в това, че „е участвал активно в организирането на мрежа за изпращане на доброволци в Ирак“. В частност снабдяването на други лица с фалшиви паспорти е квалифицирано като „участие в дейността на подразделение, предоставящо логистична подкрепа на терористично движение“.

През 2010 г. г-н Lounani подава пред белгийските власти молба за убежище. Той твърди, че се опасява, че ще бъде преследван, ако се върне в страната си по произход, тъй като след осъждането му в Белгия съществува риск да бъде счетен от мароканските власти за радикален ислямист и джихадист. Тази молба за убежище е отхвърлена.

Сезиран с жалба срещу решението за отхвърляне на молбата за убежище, през 2011 г. Conseil du contentieux des étrangers (Административен съд за спорове, свързани с режима на чужденците, Белгия) решава, че на г-н Lounani следва да се признае качеството бежанец. През 2012 г. след отмяна на решението му от белгийския Conseil d'État (Държавен съвет) Conseil du contentieux des étrangers се произнася отново в същия смисъл. Всъщност той приема, че конкретните деяния, извършени от г-н Lounani, като такива не са терористични престъпления, тъй като Tribunal correctionnel de Bruxelles го е осъдил за участие в терористична група, а не за извършване на терористичен акт или за участие в извършването на такъв. Conseil du contentieux des étrangers счита, че не е установено нито МИБГ да е правила дори опит за извършване на конкретно деяние, съставляващо такова престъпление, нито г-н Lounani самостоятелно да е действал така, че в лично качество да отговоря за такова престъпление. Според Conseil du contentieux des étrangers нито едно от деянията, за които е осъден г-н Lounani, не е достатъчно тежко, за да бъде квалифицирано като „деяни[е], противоречащ[о] на целите и принципите на Организацията на обединените нации“, по смисъла на Директивата относно статута на бежанците¹, така че тези деяния не могат да бъдат основание за изключване на статута на бежанец.

Conseil d'État, който е сезиран със спора като касационна инстанция, решава да отправи преюдициални въпроси до Съда. Conseil d'État иска по-специално да знае при какви обстоятелства статутът на бежанец може да се изключи заради „деяния, противоречащи на

¹ Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

целите и принципите на Организацията на обединените нации“, когато лицето, търсещо убежище, е било осъдено за участие в дейността на терористична група, но самото то не е извършило терористичен акт.

Най-напред Съдът констатира, че от преписката по делото не се установява г-н Lounani лично да е извършвал терористични актове, нито да е подбуждал към такива актове или да е участвал в извършването им.

Въпреки това понятието „деяния, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации“, обхваща не само терористичните актове. Съдът отбелязва, че по-специално в Резолюция 2178 (2014) Съветът за сигурност заявява, че е „сериозно обезпокоен от голямата и непрестанно нарастваща заплаха, създавана от чуждестранните бойци терористи,“ и изразява загрижеността си във връзка със създаването от терористичните организации на мрежи с цел придвижване между държавите на бойци с най-различно гражданство и на ресурсите, от които последните се нуждаят.

При това положение предвиденото в директивата изключване на статута на бежанец е възможно не само за фактическите извършители на терористични актове, но и за тези, които се занимават с набиране, организиране, транспортиране или снабдяване с оборудване на лица, пътуващи до държава, различна от държавата, в която пребивават или на която са граждани, с цел по-специално да извършат, планират или подготвят терористични актове.

Съдът припомня, че в крайна сметка националните органи са тези, които под контрола на националния съд преценяват молбата за международна закрила. Въпреки това той дава определени насоки, които следва да се имат предвид, като посочва, че както е констатирал самият белгийски Conseil d'État, г-н Lounani е бил член на ръководството на терористична група с международно измерение, която през 2002 г. е включена в списъка на Организацията на обединените нации, съдържащ определени лица и организации, които са обект на санкции, и е останала в този списък при извършените междуременно актуализации. Логистичната подкрепа, която г-н Lounani е оказвал на дейността на тази група, има международно измерение, доколкото той е участвал в подправянето на паспорти и е оказвал съдействие на доброволци, желаещи да отидат в Ирак. Според Съда подобни деяния могат да обосноват изключване на статута на бежанец.

Освен това обстоятелството, че г-н Lounani е осъден за участие в дейността на терористична група с присъда, която е влязла в сила, има особено значение в рамките на конкретната преценка, която трябва да извърши компетентният орган.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106